

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2013 r.

Sąd Okręgowy	w Ostrołęce	Wydział III
Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych		

w składzie:

Przewodniczący: SSO Teresa Suchcicka

Protokolant: st.sekr.sądowy Anna Rogalska-Ciak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 kwietnia 2013 r. **w O.**

sprawy z odwołania J. D.

przeciwko Dyrektorowi Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji

o wysokość emerytury policyjnej

na skutek odwołania J. D.

od decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji

z dnia 16 października 2009r. **znak** (...)

z dnia 17 grudnia 2009r. **znak** (...)

orzeka:

zmienia zaskarżone decyzje w ten sposób, że wysokość świadczenia emerytalnego J. D. za okres od 15 stycznia 1986r. do 31 marca 1990r. liczony jest przy uwzględnieniu wskaźnika na poziomie 2,6% podstawy wymiaru emerytury za każdy rok służby.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16.10.2009r. Dyrektor Zakładu (...) Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W. dokonał ponownego ustalenia wysokości emerytury policyjnej J. D.. Obniżył ubezpieczonemu wskaźnik emerytury za okres od dnia 15.01.1986r. do 31.03.1990 r. z 2,6 % podstawy wymiaru do 0,7 % podstawy wymiaru za każdy rok służby we wskazanym okresie i ustalił ponownie wysokość emerytury od dnia 1 stycznia 2010 r. na kwotę 2.659,24 zł (k. 17 a.r.).

W uzasadnieniu wskazano, iż podstawą wydania przedmiotowej decyzji był art. 15b w zw. z art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej

oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 67 z późn. zm.) oraz fakt otrzymania od Instytutu Pamięci Narodowej informacji z dnia 23 lipca 2009 r. Nr (...) o przebiegu służby ubezpieczonego w organach bezpieczeństwa państwa, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 63, poz. 425 z późn. zm.) sporządzonej na podstawie posiadanych przez IPN akt osobowych. Podkreślono, iż zgodnie z powołanym wyżej przepisem, emerytura osoby, która w latach 1944-1990 pełniła służbę w organach bezpieczeństwa państwa, i która pozostawała na służbie przed dniem 2 stycznia 1999 r. wynosi 0,7 % podstawy wymiaru za każdy rok służby w organach bezpieczeństwa państwa w latach 1944-1990 oraz 2,6 % podstawy wymiaru za każdy rok służby lub okresów równorzędnych ze służbą, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 oraz pkt. 2-4 ustawy.

Kolejną **decyzją** z dnia 17.12.2009r. Dyrektor Zakładu (...) Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W. dokonał zmiany wysokości emerytury policyjnej J. D., nadal ze wskaźnikiem emerytury za okres od dnia 15.01.1986r. do 31.03.1990 r. z 2,6 % podstawy wymiaru do 0,7 % podstawy wymiaru za każdy rok służby we wskazanym okresie i ustalił ponownie wysokość emerytury od dnia 1 stycznia 2010 r. na kwotę 2.193,91 (k. 19 a.r.).

Od powyższych decyzji **odwołania** złożył J. D., wnosząc o ich zmianę i utrzymanie emerytury w dotychczasowej wysokości.

Zakład Emerytalno-Rentowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W. **w odpowiedzi na odwołanie** wniósł o ich oddalenie, wskazując, iż zaskarżone decyzje są zgodne z przepisami prawa. Wskazano, że postępowanie w sprawie ponownego ustalenia wysokości emerytury policyjnej J. D. zostało wszczęte z urzędu w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 23 stycznia 2009r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin oraz zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, ABW, AW, SKW, CBA, SG, BOR, PSP i SW oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 24, poz. 145) oraz uzyskaniem z Instytutu Pamięci Narodowej Informacji z dnia 23.07.2009r. Nr (...) o przebiegu służby ubezpieczonego, na podstawie której ustalono, iż odwołujący się w okresie od 15.01.1986r. do 31.03.1990 r. pełnił służbę w charakterze funkcjonariusza w organach bezpieczeństwa, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. Nr 63, poz. 425 z późn. zm.).

Sąd Okręgowy ustalił, następujący stan faktyczny:

J. D. (ur. (...)) po ukończeniu Wyższej Szkoły (...) w Z. pełnił służbę wojskową w pułku łączności Nadwiślańskiej Jednostki Wojskowej na stanowiskach dowódczych. Z dniem 15 stycznia 1986r. został przeniesiony do Wyższej Szkoły (...) Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w L. na etat wykładowcy cyklu IX na wolnym etacie adiunkta cyklu VI, a od 1.12.1986r. do 31.10.1987r. na etat starszego wykładowcy. W tym okresie J. D. faktycznie wykonywał obowiązki kierownika sekcji łączności. Powyższe spowodowane koniecznością zachowania uposażenia według etatu zajmowanego przez odwołującego w wojsku. Kierownik sekcji łączności miał uposażenie niższe i celem zachowania dotychczasowego uposażenia odwołującego „przypisano mu” etat wykładowcy, potem starszego wykładowcy (...) w L.. W powyższym okresie od 15 stycznia 1986r. do 31 października 1987r. odwołujący się podlegał Zastępcy Komendanta (...) do spraw administracyjnych, był odpowiedzialny za stan techniczny i eksploatację sieci telefonicznej, centrali telefonicznej oraz łączy telefonicznych zewnętrznych (...) w L..

W okresie od 1.11.1987r. J. D. został przeniesiony na stanowisko dowódcy kursu studium oficerskiego (...). Do jego obowiązków należało utrzymanie dyscypliny, organizacja życia pozalekcyjnego, organizowanie zajęć kulturowo-sportowych w trzech pododdziałach. Był odpowiedzialny za przestrzeganie w pododdziałach porządku dnia, dyscypliny, przestrzegania regulaminów, organizację życia pozalekcyjnego uczestnikom kursu. Prowadził karty ewidencyjne pochwał i kar uczestników- słuchaczy Akademii. Takie czynności wykonywał również w okresie od 1.10.1989r. do 31.03.1990r. kiedy to zajmował etat dowódcy kursu pododdziałów stacjonarnych studium oficerskiego w Akademii Spraw Wewnętrznych – Wydziale (...) Państwa (dowód: przebieg służby k. 21 a.s. i zeznania odwołującego składane w charakterze strony).

Decyzją z dnia 7 maja 1990r. 1993r. J. D. przyznano prawo do emerytury policyjnej, której wysokość obliczono na podstawie przyjęcia przelicznika 70% podstawy wymiaru świadczenia (k. 8 a.r.).

Wysokość emerytury odwołującego od dnia 1 stycznia 2010 r. została ponownie ustalona na podstawie decyzji Dyrektora Zakładu (...) Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W. z dnia 16.10.2009r. (k. 17 a.r.), w oparciu o otrzymaną z Instytutu Pamięci Narodowej Informację Nr 96658/2009 z dnia 23.07.2009r. o przebiegu służby ubezpieczonego, na podstawie której ustalono, iż odwołujący się w okresie od 15.01. 1986r. do 31 marca 1990 roku pełnił służbę w charakterze funkcjonariusza w organach bezpieczeństwa, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów (k. 16a.r.).

Z nadesłanej do Sądu przez IPN szczegółowej informacji o przebiegu służby J. D. (k. 17) wynika, że w okresie:

*Od dnia 15.01.1986r. do 30.11.1986r. pełnił służbę Wyższej Szkole (...) Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w L. na stanowisku wykładowcy cyklu IX na wolnym etacie adiunkta cyklu VI;

*Od 1.12.1986r. do 31.10.1986r. pełnił służbę w Wyższej Szkole (...) Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w L. na stanowisku starszego wykładowcy;

* Od 1.11.1987r. do 30.09.1989r. pełnił służbę w Wyższej Szkole (...) Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w L. na stanowisku dowódcy kursu studium oficerskiego;

*Od 1.10.1989r. do 31.03.1990r. pełnił służbę w Akademii Spraw Wewnętrznych – Wydział (...) Państwa.

W związku z powyższym zaskarżoną decyzją z dnia 16.10.2009r. Dyrektor Zakładu (...) Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W. dokonał ponownego ustalenia wysokości emerytury policyjnej J. D.. Obniżył ubezpieczonemu wskaźnik emerytury za okres od dnia 15.01.1986r. do 31.03.1990r. z 2,6 % podstawy wymiaru do 0,7 % podstawy wymiaru za każdy rok służby we wskazanym okresie i ustalił ponownie wysokość emerytury od dnia 1 stycznia 2010 r. na kwotę 2.659,24 (k. 17 a.r.) – tak też w decyzji z dnia 17.12.2009r.

Z informacji zgromadzonych w archiwum Instytutu Pamięci Narodowej wynika, że Wyższa Szkoła (...), będąca kontynuatorem Centrum Wyszczolenia Ministerstwa Bezpieczeństwa Publicznego, przemianowanego w 1954r. na Centrum: Wyszczolenia Komitetu ds. (...), a w 1956 r. w Centrum Wyszczolenia MSW, istniała w okresie od 1972r. do 1989 r. Z dniem 1 listopada 1989 r. została przekształcona w Wydział (...) Państwa Akademii Spraw Wewnętrznych. Na mocy ustawy o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944 - 1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 63, poz. 425, z późn. zm.) Akademia Spraw Wewnętrznych została uznana za organ bezpieczeństwa państwa (art. 2 ust. 1). Tym samym, zgodnie z art. 2 ust 3 cytowanej ustawy Wyższa Szkoła (...) była poprzedniczką Wydziału (...) Państwa Akademii Spraw Wewnętrznych (w załączeniu Zarządzenie Nr 50/89 z dnia 21 czerwca 1989 r. w sprawie utworzenia wydziałów zamiejscowych (...) oraz Decyzja Nr 1/90 Sekretarza Komisji Kwalifikacyjnej DS. Kadr Centralnych z dn. 2 lipca 1990 r.). (...) w L. została powołana Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 1 września 1972 r. (Dz. U. z 1972 r., nr 38 poz. 248), która jako podstawę jej utworzenia przyjęła art. 2 ust. 1 oraz art. 5 ust. 8 z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1969 r., nr 4 poz. 31 oraz Dz.U. z 1972r., nr 16, poz. 114), jednak bezpośrednio podlegała Ministrowi Spraw Wewnętrznych, będąc samodzielną jednostką w strukturze MSW. Znajduje to potwierdzenie zarówno w paragrafie 1 Statutu o Wyższych Szkołach (...) Spraw Wewnętrznych z 1972r. (czytamy: „ Wyższa Szkoła (...) oraz Wyższa Szkoła (...) J. - W. zwane dalej Szkołami są wyższymi szkołami w rozumieniu przepisów ustawy o szkolnictwie wyższym oraz samodzielnymi jednostkami organizacyjnymi w strukturze Ministerstwa Spraw Wewnętrznych”, jak i w Statucie Organizacyjnym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (par. 7 ust. 4 Załącznika do Uchwały nr 144/83 Rady Ministrów z dnia 21 października 1983r. Fakt odrębności wyższych szkół zawodowych (...) obrazuje również pismo z 27 marca 1986 r., w którym Zastępca Dyrektora Departamentu (...) i (...) Zawodowego (...) płk W. R. wyjaśnia Dyrektorowi Biura Organizacyjno-prawnego MSW ppłk. J. G., że „wytyczne Ministra Oświaty i Wychowania w sprawie

oceniają efektywności kształcenia i prowadzenia wizytacji w szkołach zawodowych, nie mają zastosowania do szkół i ośrodków szkolenia kształcących funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej”.

Instytut Pamięci Narodowej wyjaśnia również, że przynależność Akademii Spraw Wewnętrznych do organów bezpieczeństwa państwa wynika wprost z art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 18 października 2006r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944 - 1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 63, poz. 425, z późn. zm.). Przepisy wykonawcze do ustawy z dnia 6 kwietnia 1990r. o Urzędzie Ochrony Państwa (Dz.U. Nr 30, poz. 180) tj.: Zarządzenie Nr 53/90 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 2 lipca 1990 r. w sprawie określenia stanowisk zajmowanych przez funkcjonariuszy b. Służby Bezpieczeństwa oraz jednostek organizacyjnych resortu spraw wewnętrznych, w których pełnili oni służbę oraz stanowiąca jego integralną część Instrukcja Przewodniczącego Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej z dnia 25 czerwca 1990 r. Zgodnie z § 1 ww. Zarządzenia „Funkcjonariuszami byłej Służby Bezpieczeństwa są osoby, które pełniły służbę na stanowiskach i w jednostkach wymienionych w Instrukcji Przewodniczącego Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej z 25 czerwca 1990 r. Przedmiotowa Instrukcja (punkt I ust. 2 lit. n) uznawała za funkcjonariuszy SB osoby, które pełniły służbę w Akademii Spraw Wewnętrznych bez Wydziału Porządku Publicznego w S..

Instytut Pamięci Narodowej podczas wystawiania informacji o przebiegu służby w trybie art. 13a ust. 4 ustawy z dnia 18 lutego 1994r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, (...) G., Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r., Nr 8, poz. 67 z późn. zm.) nie dokonuje analizy ani nie ocenia, jaki charakter miała służba danego funkcjonariusza oraz jaki był zakres wykonywanych przez niego czynności i zadań. Na podstawie posiadanej dokumentacji IPN ustala jedynie, czy jednostka organizacyjna, w której funkcjonariusz pełnił służbę spełnia kryteria art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944 - 1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 63, poz. 425, z późn. zm.). W ocenie Instytutu służba p. D. w Wydziale (...) Państwa w L. Akademii Spraw Wewnętrznych spełnia przytoczone powyżej kryteria ustawowe.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zebranych w aktach, powołanych wyżej dokumentów, a także nadesłanej przez IPN uwierzytelnionej kserokopii Zarządzeń (k.85-87 i k.57) akta IPN i akta rentowe ((...)).

W ocenie Sądu dokumenty znajdujące się w aktach sprawy są autentyczne, a ich treść nie budzi wątpliwości, nie były także przez żadną ze stron kwestionowane. Stan faktyczny był w istocie bezsporny natomiast strony różniła jedynie jego ocena prawna.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W dniu 16 marca 2009 r., weszła w życie ustawa z dnia 23 stycznia 2009 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin oraz ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 24, poz. 145), która wprowadziła do ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 8, poz. 67 z późn. zm.) przepis art. 15b określający zasady obliczania wysokości emerytury dla osób, które pozostawały w służbie przed 2 stycznia 1999 r. i pełniły służbę w charakterze funkcjonariusza w organach bezpieczeństwa państwa, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. Nr 63, poz. 425 z późn. zm.). Zgodnie z powołanym wyżej przepisem art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r., organami bezpieczeństwa państwa, w rozumieniu ustawy, są:

*Resort Bezpieczeństwa Publicznego Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego,

*Ministerstwo Bezpieczeństwa Publicznego,

*Komitet do spraw Bezpieczeństwa Publicznego,

*Jednostki organizacyjne podległe organom, o których mowa w pkt 1-3, a w szczególności jednostki Milicji Obywatelskiej w okresie do dnia 14 grudnia 1954 r.,

*Instytucje centralne Służby Bezpieczeństwa Ministerstwa Spraw Wewnętrznych oraz podległe im jednostki terenowe w wojewódzkich, powiatowych i równorzędnych komendach Milicji Obywatelskiej oraz wojewódzkich, rejonowych i równorzędnych urzędach spraw wewnętrznych,

*Akademia Spraw Wewnętrznych,

*Zwiad Wojsk Ochrony Pogranicza,

*Zarząd Główny Służby wewnętrznej jednostek wojskowych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych oraz podległe mu komórki,

*Informacja Wojskowa,

*Wojskowa Służba Wewnętrzna,

* Zarząd IISztabu Generalnego Wojska Polskiego,

*Inne służby Sił Zbrojnych prowadzące działania operacyjno-rozpoznawcze lub dochodzeniowo-śledcze, w tym w rodzajach broni oraz w okręgach wojskowych.

Zgodnie z art. 13a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 8, poz. 67 z późn. zm.) na wniosek organu emerytalnego właściwego według niniejszej ustawy, Instytut Pamięci Narodowej - Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu sporządza na podstawie posiadanych akt osobowych i w terminie 4 miesięcy od dnia otrzymania wniosku, przekazuje organowi emerytalnemu informację o przebiegu służby wskazanych funkcjonariuszy w organach bezpieczeństwa państwa, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów.

Zgodnie natomiast z brzmieniem art. 15b powołanej wyżej ustawy w przypadku osoby, która pełniła służbę w organach bezpieczeństwa państwa, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów, i która pozostawała w służbie przed dniem 2 stycznia 1999 r., emerytura wynosi:

- 1) 0,7 % podstawy wymiaru - za każdy rok służby w organach bezpieczeństwa państwa w latach 1944-1990;
- 2) 2,6 % podstawy wymiaru - za każdy rok służby lub okresów równorzędnych ze służbą, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1, 1a oraz pkt 2-4.

Odwołujący J. D. w złożonym odwołaniu oraz słuchany w charakterze strony na rozprawie podniósł, że nie kwestionuje danych formalnych zawartych w informacji o przebiegu służby nr (...) z dnia 23 lipca 2009 r. sporządzonej na wniosek Zakładu Emerytalno-Rentowego MSW w W. przez Instytut Pamięci Narodowej. Zdaniem odwołującego się nie ma żadnych podstaw prawnych uprawniających do przyjęcia tezy, że w okresie od dnia 15 stycznia 1986 r. do dnia 31 marca 1990 r. pełnił służbę w tzw. organach bezpieczeństwa państwa, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 18

października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów. Zdaniem odwołującego się (...) w L. nie spełnia kryteriów definicji ustawowej organu bezpieczeństwa państwa, zawartej w art. 2 ust. 1 i 3 cytowanej wyżej ustawy lustracyjnej. Odwołujący się podniósł, że **nie podjął** służby w Akademii Spraw Wewnętrznych jako organie bezpieczeństwa państwa, lecz w wyniku zmian organizacyjnych na poziomie centrali ówczesnego MSW został do niej niejako arbitralnie został „przydzielony”. Niezależnie od wskazanych wyżej argumentów prawnych, odwołujący się podniósł także, że nigdy nie miał żadnego związku ze służbą w tzw. „organach bezpieczeństwa państwa” utożsamianych ze Służbą Bezpieczeństwa. Odwołujący się, przed 15 stycznia 1986 r. jako oficer Wojska Polskiego wyszkolony w dziedzinie łączności, od dnia 15 stycznia 1986 r. pełnił służbę w Wyższej Szkole (...) w L. jako oficer łączności na stanowisku kierownika sekcji łączności. Natomiast od dnia 1 listopada 1987 r. został przeniesiony na stanowisko dowódcy kursu studium oficerskiego tej uczelni, które zajmował do dnia 31 marca 1990 r., tj. do chwili odejścia ze służby na własną prośbę. Charakter służby powoda oraz zakres wykonywanych zadań nie miał żadnego związku z problematyką właściwą dla SB.

W ocenie Sądu Okręgowego odwołania J. D. są zasadne.

Nie ulega żadnej wątpliwości, że przyjęcie do wyliczenia emerytury policyjnej, zgodnie z art. 15b ust. 1 pkt 1 ww. ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji (...), wskaźnika 0,7% podstawy wymiaru, ma zastosowanie jedynie w sytuacji łącznego spełnienia dwóch przesłanek:

- 1) dana osoba miała status funkcjonariusza oraz
- 2) pełniła służbę w organach bezpieczeństwa państwa, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów.

Zgodnie z art. 2 ust. 3 cytowanej wyżej ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów, zawierającym definicję ustawową jednostek Służby Bezpieczeństwa, jednostkami tymi są te jednostki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, które z mocy prawa podlegały rozwiązaniu w chwili zorganizowania Urzędu Ochrony Państwa, oraz te jednostki, które były ich poprzedniczkami. W przedmiotowej sprawie zasadnicze znaczenie ma więc odpowiedź na pytanie, czy Wyższa Szkoła (...) w L., jako miejsce jego służby była jednostką Służby Bezpieczeństwa w rozumieniu art. 2 ww. tzw. ustawy lustracyjnej, czy też nie? Odpowiadając na to pytanie należy podkreślić za Sądem Najwyższym, że przepis art. 2 ust. 1 ustawy z 18 października 2006 roku o ujawnieniu informacji o dokumentach (...), określający zakres jej zastosowania, musi być interpretowany ściśle. Nie do przyjęcia jest bowiem, aby na skutek rozszerzającej wykładni tego przepisu doszło do pozbawienia osoby uprawnionej części należnego jej świadczenia emerytalnego.

Wyższa Szkoła (...) w L. mogłaby być uznana za jednostkę Służby Bezpieczeństwa w rozumieniu art. 2 ust. 1 ww. ustawy lustracyjnej tylko wówczas, gdyby:

- 1) była instytucją centralną Służby Bezpieczeństwa Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z 18 października 2006 roku o ujawnieniu informacji o dokumentach (...) oraz
- 2) podlegała rozwiązaniu - jako jednostka Służby Bezpieczeństwa - z chwilą zorganizowania Urzędu Ochrony Państwa - na mocy art. 129 ust. 1 ustawy o UOP (art. 2 ust. 3 ww. ustawy lustracyjnej).

Należy przypomnieć, że Wyższa Szkoła (...) w L. została powołana rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 1 września 1972 r. w sprawie utworzenia wyższej szkoły oficerskiej resortu spraw wewnętrznych. Z rozporządzenia tego nie wynika, że była to jednostka Służby Bezpieczeństwa. Określając charakter (...) w L. jak i jej umiejscowienie w strukturze Ministerstwa Spraw Wewnętrznych należy wskazać, iż zgodnie z § 1 statutu uczelni ta była szkołą wyższą i stanowiła samodzielną jednostkę organizacyjną. Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 czerwca 1989 r. w sprawie zniesienia wyższych szkół oficerskich nadzorowanych przez Ministra Spraw Wewnętrznych, z dniem 30 września 1989 r. zostały zniesione: Wyższa Szkoła (...) w L. oraz Wyższa Szkoła (...) w S..

Mając na uwadze przedstawione wyżej okoliczności należy stwierdzić, że Wyższa Szkoła (...)w L.nie stanowiła instytucji centralnej SB MSW, która uległa likwidacji w momencie powołania Urzędu Ochrony Państwa, tj. z dniem 10 maja 1990 r. Uczelnia ta została zniesiona w dniu 10 czerwca 1989 r., tj. ponad 10 miesięcy wcześniej i to na podstawie art. 3 ustawy z dnia 31 marca 1965 roku o wyższym szkolnictwie wojskowym. Natomiast zgodnie z art. 130, w zw. z art. 137 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o utworzeniu Urzędu Ochrony Państwa, UOP utworzony został w dniu 10 sierpnia 1990 r.

W ocenie Sądu Okręgowego zachowuje nadal aktualność uchwała Sądu Najwyższego z dnia 20 czerwca 2000r.(I KZP 15/00) zgodnie z którą „Akademia Spraw Wewnętrznych nie była instytucją centralną Służby Bezpieczeństwa Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z 11 kwietnia 1997r.roku o ujawnieniu pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi w latach 1944-1990 osób pełniących funkcje publiczne”. Podobne poglądy wyraził Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 18 listopada 2009r. (II Aka 322/09) Wyższej Szkoły (...)z L.nie można uznać za organ bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa w latach 1944-1990 oraz treści tych dokumentów, bo chociaż mieści się w katalogu instytucji wymienionych w art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy lustracyjnej nie odpowiada kryteriom sformułowanym w art. 2 ust. 3 tej ustawy. Podobnie wypowiedział się też Sąd Apelacyjny w Warszawie w orzeczeniu z dnia 14 maja 2010r. (II Aka 108/10) Źródła prawa, możliwe do zastosowania przy analizie statusu Wyższej Szkoły (...)Ministerstwa Spraw Wewnętrznych nie pozwalają na uznanie tej Szkoły za instytucję centralną Służby Bezpieczeństwa w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944 - 1990 oraz treści tych dokumentów (jedn. tekst: Dz. U. z 2007 r. Nr 63, poz. 425 ze zm.). Wobec tego, że Szkoła nie odpowiada też kryteriom sformułowanym w art. 2 ust. 3, nie spełnia żadnego z warunków koniecznych do uznania jej za organ bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 ust. 1 in principio wymienionej ustawy.

Reasumując, (...) w L. nie spełnia kryteriów definicji ustawowej organu bezpieczeństwa państwa, zawartej w art. 2 ust. 1 i 3 cytowanej wyżej ustawy lustracyjnej, zgodnie z kierunkiem orzecznictwa sądowego w tego rodzaju sprawach. Wnioski takie wynikają między innymi z uchwały SN z dnia 20 czerwca 2000 r. (sygn. I KZP 15/00; OSNKW 2000/7-8/61), z uzasadnienia Postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 grudnia 2011 r. (sygn. akt II UZP 10/11). Sąd najwyższy uznał, że nie ma istotnych argumentów, które miałyby przemawiać za odstąpieniem w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych od ukształtowanej co najmniej od 2000r. linii orzecznictwa sądów karnych.

(...) w L., jako miejsce służby powoda (od dnia 15 stycznia 1986 roku do dnia 30 września 1989 roku), została zniesiona z dniem 30 września 1989 r. na mocy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 czerwca 1989 r. w sprawie zniesienia wyższych szkół oficerskich nadzorowanych przez Ministra Spraw Wewnętrznych. Uczelnia ta, jak wyżej wskazano, nie była tzw. organem bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 roku o ujawnieniu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa w latach 1944-1990 oraz treści tych dokumentów. Natomiast już z dniem 1 października 1989 r., na mocy zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21 czerwca 1989 r. w sprawie utworzenia wydziałów zamiejscowych Akademii Spraw Wewnętrznych utworzono Wydział (...) Państwa Akademii Spraw Wewnętrznych w L..

Kadrę i słuchaczy ówczesnej (...) w L. w dniu 1października 1989 roku automatycznie „przeniesiono” do Wydziału (...) Państwa (...). J. D. jako członek kadry (...) w L. nie miał żadnego wpływu na decyzje o zmianach organizacyjnych szkolnictwa ówczesnego MSW. Jak zeznawał w charakterze strony – nie miał nawet takiej świadomości, tym bardziej, że jego zadania służbowe pozostały nie zmienione, były identyczne, tak w układzie organizacyjnym (...) jak i Wydziału (...) Państwa (...). Nie jest do przyjęcia więc teza, że powód jeszcze w dniu 30 września 1989 roku pełnił służbę w jednostce nie będącej tzw. organem bezpieczeństwa państwa, a od dnia 1 października 1989 roku, czyli w dniu następnym, został już funkcjonariuszem inkryminowanych organów, chociaż ze swojej strony nie uczynił nic, aby tak się stało. Nikt nie pytał odwołującego, czy wyraża wolę pełnienia służby w nowej jednostce organizacyjnej pod nazwą Akademia Spraw Wewnętrznych.

Fakt, że art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów, zalicza Akademię Spraw Wewnętrznych do tzw. organów bezpieczeństwa państwa w ocenie Sądu - nie może być jednak podstawą do zastosowania sankcji w postaci obniżenia świadczenia emerytalnego zgodnie z art. 15b ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji (...) według wskaźnika 0,7 % podstawy jej wymiaru - za każdy rok służby pełnionej w tych organach. Zapis art. 15b ust. 1 pkt 1 ww. ustawy, dotyczy sytuacji kiedy funkcjonariusz pełnił służbę w rzeczonych organach w rozumieniu, że chciał ją pełnić, wcześniej - w pełni świadomie - do niej wstępując. Sytuacja odwołującego się jest w ocenie Sądu - inna. J. D. po okresie służby w (...) w L., tj. po dniu 30 września 1989 roku, nie zgłosił akcesu dalszej służby w Akademii Spraw Wewnętrznych. Zniesienie (...) w L. i utworzenie Wydziału (...) Państwa (...) w L., nastąpiło w sposób automatyczny, bez pytania odwołującego czy chce pracować w „nowej” strukturze. Zdaniem Sądu nie ma podstaw do traktowania okresu służby powoda (od dnia 1 października 1989 roku do dnia 31 marca 1990 roku) w kategoriach ww. art. 15b ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji (...). Ustawodawca, w ustawie z dnia 23 stycznia 2009 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin oraz ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji (...), negatywnie ocenił sam fakt **podjęcia** służby w organach bezpieczeństwa państwa Polski Ludowej. Odwołujący się **nie podjął** służby w Akademii Spraw Wewnętrznych jako organie bezpieczeństwa państwa, lecz w wyniku zmian organizacyjnych na poziomie centrali ówczesnego MSW został do niej niejako arbitralnie „przydzielony”, co podjęciem służby w kategoriach formalno-prawnych nie może być określane.

Uwzględniając przedstawiony wyżej stan faktyczny i wskazane argumenty prawne, służby powoda w okresie od 15 stycznia 1986 r. do 30 września 1989 r. w Wyższej Szkole (...) w L. oraz w okresie od 1 października 1989 r. do dnia 31 marca 1990 r. w Wydziale (...) Akademii Spraw Wewnętrznych w L. nie można uznać jako okresu służby w organach bezpieczeństwa państwa. Nie zachodzą zatem przesłanki wymienione w art. 15b ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji (...). Uzasadnia to zmianę zaskarżonej decyzji Dyrektora ZER MSW w W. dotyczącej służby Powoda w (...) w L. oraz Wydziale (...) w L. i przyjęcie tego okresu po 2,6% podstawy wymiaru za każdy rok.

Z tych względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł, jak w wyroku.